

1. Tak si boty zout
a tátův protektorát plášť
zapomenout jako klobouk ve křoví,
přes chodbu si voní vepřový,
bytem vedou dráty trolejí,
noční expres vyjel z kolejí.

2. Je to rituál
polévek a každodenních ztrát,
malou domů, zvonkohra u dveří,
čeká na něj potmě s večerí,
nebe, peklo, oheň, plamen, žár,
rozečtenej detektivní škvár.

R: Za vlnou vlna se valí,
noční motýl záclonou zachichotá,
křídla má bledý a polámaný
tou hlučnou samotou.

3. Projdou Václavák,
v peněžence lístky do kina
zapomenout jako klobouk ve křoví,
na zmrzlinu loví kovový,
|: sladkej život z pátý řady Svět :|

4. Hladí její tvář,
slovy si pohazují o chodník,
malou domů Třešňovou ulicí,
v oknech zase šetřej' municí,
suchý klapot zastavil jak čas,
já je vidím, vidím vlastně nás.

R: